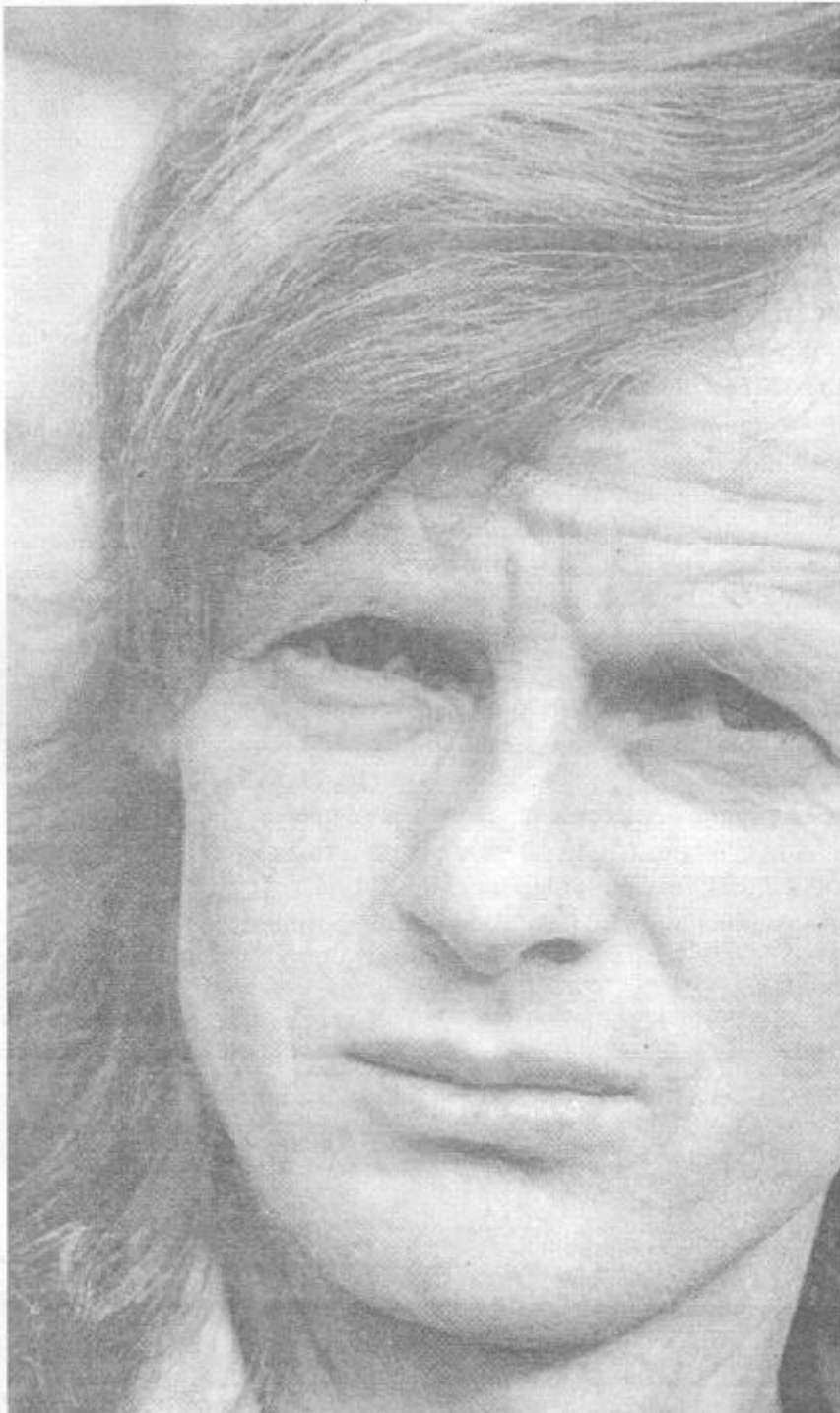

BIBLIOTECA

DIN NORD

Revista Grupului Școlar "Mihail Sadoveanu" Borca-Neamț

Nr. 7

**FEBRUARIE
2000**

Din sumar:

- PRO ETHICA
- Dintre sute de catarge
- Prietenii Revistei
- Poeti nemțeni
- In memoriam
- America în serial
- Eco-omenia

*"În ceea ce mă privește n-a fost greu cu abecedarul. Cel mai greu înveți cuvintele fericite, cele fugite din cărți..."
("În pesisaj ca într-o carte")*

**COLECTIVUL DE REDACȚIE –
Biblioteca din Nord nr. 7**

*Prof. Maria Lungu – manager
Prof. Maria Afloarei
Prof. Vasile Ropotică
Bibli. Iolanda Lupescu*

Culegere de texte:

*bibl. Camelia Geană
ing. Vasile Amariei
Andreea Tărăță, a VII-a A
Claudia Bobeică, a IX-a C
Elena Chihăia, a XI-a B
Grafica: Vasilica Andrieș,
a XII-a Liceul de Artă*

PRO ETHICA

NĂDEJDE, CREDINȚĂ ȘI DRAGOSTE

"La început a fost Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul..."

În anul de la zidirea Romei 753 Cuvântul s-a întrupat în umanitate, împărțind istoria în două. De atunci, istoria stă sub semnul Crucii și al Învierii.

Trecut-au de atunci, iată, două milenii. Și atunci, și acum 1000 de ani, și astăzi, angoasele omenirii au rămas aceleași. Căutări, frământări, incertitudini, o stare de neliniște, de așteptare, de Apocalips.

Două milenii ca două clipe. "La Dumnezeu o mie de ani este ca o clipă și o clipă ca o mie de ani", spunea Psalmistul.

În replică, Gânditorul - din lut și gând, materie și spirit - pare a spune: "Doamne, ne-ai făcut atât de măreți dar și efemeri, încât între viață și moarte este doar o clipă. Ca s-o înveșnicim trebuie să o îmbrăcăm în dragoste."

Parafrazându-l pe André Malraux am putea spune: secolul XXI va fi al dragostei sau nu va fi deloc. În anul 58 al erei creștine, Apostolul neamurilor avea să scrie corintenilor ce erau în starea de așteptare a Apocalipsei:

"De aş grăi în limbile oamenilor și ale îngerilor, dar dragoste nu am făcutu-m-am aramă sunătoare și chîmbal răsunător. De aş cunoaște toate tainele și orice știință și de aş avea atâta credință încât să mut și munții, dar dragoste nu am, nimic nu sunt... Dragostea nu caută ale sale, nu se trufeste, nu se aprinde de mânie, nu gândește răul. Nu se bucură de nedreptate ci se bucură de adevăr. Toate le nădăjduiește, toate le suferă, toate le crede, toate le rabdă. Dragostea nu cade niciodată..."

Și acum ne rămân acestea trei: nădejdea, credința și dragostea..." (I Cor.11-31).

Mai târziu, teologul apusean Augustin avea să afirme: "Vrei să străbați veacurile și nu știi ce să faci? Iubește și fă ce vrei, Omule!"

Când Dumnezeu este dragoste dar fără Dumnezeu omul este singur, putem spune la acest nou început, redescoperindu-ne pe noi înșine:

Cu Dumnezeu înainte!

Preot Nicolae COJOCARU

Mai pune mina pe o fată frumoasă

- Când papă orașul viața din ochi când puțină lumină încercuțeste la apă și și mi spus : mai așteaptă o vreme mai pune mina pe o fată frumoasă Pungile de mla ochi viarele trăgaciul pe care ne răfăie noua. Toate le știu pe de rost (acasă n-ajung niciodată). Lost in library. Prin ploaia norocăvastă o tufă de liliac se ia după mine.

8 martie 1989

Amel Dumitrescu

Căutare

Of, Doamne! Deșteptătorul ăsta m-ar scula și din morți. Îi închid gura, iritată, dar îi urmez porunca, mă pregătesc în grabă ca să nu întârzii, ca de obicei, la școală. N-am chef de nimeni și de nimic. Tremur la câteva ore, dintre cele mai realiste și abia reușesc umanioarele să mă readucă la normalitate.

După cursuri, incredibil, dar nu-mi surâde ideea de-a da o raită pe la baruri, pe care mărturisesc rușinată că m-am învrednicit a le cunoaște. Iau primul autobuz spre casă. Sunt destul de confuză. Mă caut și nu mă prea găsesc. Unde-o fi Larisa cea de altădată, premianta!? N-o recunosc deloc în mine, o liceancă oarecare, care nu se prea omoară cu învățatul... Mă pierd în anonim, nu mă consider superioară nimănui, vreau să fiu bună, altruistă și nu pricep deloc de ce unele colegi mă inviadază și mă bârfesc iar unii profesori mă consideră impertinentă. Oare chiar așa să fie? Eu mă simt doar o adolescentă neliniștită, care uneori se pierde într-o dezlănțuire cam zgomotoasă.

Unde-o fi premianta din mine? Acum parcă nu mă bucură și nu mă stimulează nimic. Oare e chiar prea târziu? Nu mă pot regăsi? Nu-mi pot reveni? Mă voi împotmoli cu totul în anonim? Parcă mă ajută și complexe alea blestemate de care nu mai pot scăpa, înălțimea și greutatea...

Ce bine ar fi "la înălțime" și "cu greutate", dar!... în sensul cel mai bun al cuvântului!

Larisa Cârjă, clasa a XI-a C

Mai departe

Nu prea știu ce să cred despre mine, despre adolescența asta naivă, căreia toți îi spun ce și cum să facă de parcă ar fi handicapată.

Reușesc din ce în ce mai greu să evit cearta cu părinții. E drept că mi-a cam rămas gândul la vacanța mare, pe care am petrecut-o în mare parte la oraș și-am cunoscut acolo distracții ca lumea, discotecă, baruri, băieți... Da, da, chiar băieți! Dar, am revenit în satul meu natal. Am un prieten la care țin foarte mult, cu care mă înțeleg de minune, dar... nu pot nici măcar să mă plimb cu el, că așa intra în "gura satului" și mi-ar strica toată viața.

Cum Dumnezeu să procedez, că totuși viața trebuie să meargă mai departe!...

Laura Petrovici, clasa a XI-a C

Dacă tocmai atunci

E prea simplu! E îngrozitor de simplu! Numai acasă, la liceu, la biserică și pe la neamuri... Asta-i adolescență? Asta-i viață de liceancă? Aud că pe lume există mai mult: reuniuni, discotecă, baluri, baruri, alcool, țigări, cafele, droguri... Există și băieți tineri de vârsta mea, ba chiar și mai marișori...

Unde sunt, Doamne, toate acestea? De ce nu mă caută?

Așa nu se mai poate! Trebuie să ies în lume, să-mi caut norocul! Dar dacă tocmai atunci mă caută El pe mine acasă, când sunt eu plecată!?

Dumitrelea Niță, clasa a XI-a C

În banca ta

Trecând de la gimnaziu la liceu am încercat emoții puternice, nu glumă...

La început am fost binișor derutat: o mulțime de obiecte, mă și mir că mai încap în catalog. Eu, personal, sunt convins că s-ar putea și cu mai puține, dar mă cam depășește problema. Și mulți, mulți profesori, care de care mai sever. După spusele colegilor mai mari, care s-au oferit voluntari să ne inițieze, unii sunt de-a dreptul fioroși. Mărturisesc cinstit că i-am constatat eu însumi chiar așa, dar n-am avut nici impresia că i-ar preocupa în mod deosebit problema respectului față de elevi.

Până la urmă, am ajuns la concluzia (sau, poate, confuzia) că, dacă înveți un pic și stai dracu' blând în banca ta, nu-ți are nimeni grija...

Ionel Bezim, clasa a XI-a C

Încredere nebună

Sunt deja în al treilea an de liceu și am întâmpinat până acum multe greutăți, dar, cu certitudine, am trăit și mai multe bucurii.

Oricâte probleme am avut pe suflet și pe cap, toate au dispărut ca prin minune în mijlocul colegilor și prietenilor mei din liceu. Pot afirma din toată inima că pentru mine mulțimea colegilor și prietenilor adolescenți constituie farmecul irezistibil al anilor de liceu. Ei mi-au spulberat clipele de tristețe, înlocuindu-le cu bucurii neprețuite, ei mi-au întărit să nu mă las copleșită de multitudinea și dificultatea problemelor, ei mi-au sădit în suflet încrederea nebună în viață și în viitor.

Irina Pichiu, clasa a XI-a C

Cam puțin

"Dansul, muzica, pădurea/ Pe acestea le-ndrăgii...", dar, ca orice biet licean, mă gândesc mai mult la învățătură, fiindcă nu e chip altfel... Nu sunt tocmai strălucită la învățătură, dar depun eforturi foarte mari, perseverez, altminteri, mi-ar fi tare rușine mai ales de părinții mei, care fac totul pentru mine. Îmi rămâne cam puțin timp pentru muzică, discotecă și prieteni, pentru sport, bicicletă și excursii, dar... Doamne, feri de mai rău!...

Mihaela Ailenei, clasa a XI-a C

OAMENI CARE AU FOST

Doi oameni născuți la începutul secolului și-au unit destinele la Borca.

Este vorba de Eugenia Voiculescu, un adevărat Dr. Quinn al Văii Bistriței și ing. Petre Voiculescu, șeful Regiei Domeniului Coroanei.

Colega noastră de redacție, prof. Petronela Caia, a obținut date biografice de la una din fiicele soților Voiculescu, pe care le reproducem în întregime.

Părinții ei, Eugenia și Petre Voiculescu au venit la Borca în anul 1928, fiecare din alt colț de țară; mama mea era olteancă, născută la Caracal (31.01.1900), iar tata moldovean de la Tecuci (29.06.1904). Soarta i-a întâlnit la Borca, unde fiecare își făcea începutul de carieră.

Sunt convinsă că ar fi rămas la Borca până la sfârșit, dacă în 1948 evenimentele nu i-ar fi determinat să plece.

Amândoi și-au făcut datoria cu pasiune și nepătată corectitudine față de concetățenii lor, fie colaboratori sau pacienți.

În ce o privește pe mama mea, se pare că a fost primul medic în această circumscripție, după cum reieșea din povestirile ei despre reacția oamenilor, temători și neîncrezători. Abia cu timpul, după multe momeli lăsate pe prispelile caselor sau pe mese (bomboane sau altele), acolo unde găsea o ușă deschisă, au căpătat curajul de a se prezenta la doctor. Cu trecerea anilor "Doamna Doctor" devenise persoana indispensabilă și disponibilă în orice împrejurare, zi de lucru sau sârbătoare, trebuind să facă față la tot felul de situații (de urgență), până să ajungă bol-

până la Cotârgași, la vale până la Galu. Bineînțeles că fără trăsura cu cai pusă la dispoziție de Domeniul Coroanei nu ar fi putut face aceste deplasări.

Tatăl meu, inginerul Petre Voiculescu, absolvent al Politehnicii bucureștene, a ajuns la Borca în urma unui răspuns favorabil primit din partea Administrației Centrale a Domeniului Coroanei. Condițiile erau foarte atrăgătoare: salariul bun, casă și pământ în folosință gratuit pe toată durata șederii în funcție.

A fost un foarte bun administrator al pădurilor, căci era pasionat de această meserie. Meritele profesionale i-au fost recunoscute prin numirea, în 1939, în postul de șef al Regiei Borca, unde a rămas până în 1948.

S-a înțeles foarte bine cu colaboratorii săi, brigadieri și pădurari care-l ajutau în cercetarea pădurilor, iar uneori mai organizau și câte o partidă de vânatoare. Mai țin minte câteva nume: Costică Ana și Neculai Coșulă din Sabasa, Grigore Dumitriu din Soci, Petre Simionescu din Borca, oameni de caracter la care tatăl meu a ținut mult.

În afară de întreținerea pădurilor se mai ocupa și cu exploatarea lor, cu transportul buștenilor cu ajutorul celor două linii ferate forestiere de pe Sabasa și Borca sau a ulucelor cu apă de pe Borca.

Tot de Regia Domeniului aparțineau gaterul și mica uzină electrică singura furnizoare de curent electric la acea dată) precum și moara de apă, toate în același loc pe care se află și acum, doar că importanța lor nu mai e aceeași.

Ceva trebuie spus spre lămurirea celor care nu știu. Domeniul Coroanei era de fapt proprietate de stat, nu și a casei regale. Aceasta avea numai drept de folosință a jumătate din veniturile produse, iar

cealaltă jumătate, în mod obligatoriu, se investea în acțiuni de interes obștesc. Astfel au fost construite: clădirea școlii vechi, primăria, locuințele ale funcționarilor, poșta precum și liniile ferate forestiere. În plus, fiecare familie avea dreptul de a primi lemn pentru nevoile proprii, contra unei taxe anuale, la vremea aceea, de 200 lei de familie.

Toată lumea știe că, după 1948, li s-a luat oamenilor acest drept, iar SOVROM-ul a ras păduri întregi în contul datoriilor de război către Uniunea Sovietică.

Silvia VOICULESCU

Calea ferată forestieră pe Valea Sabasei

Eugenia Voiculescu și fiicele sale, Sanda și Silvia

avul la spital (la Broșteni, la Hangu sau Piatra-Neamț). Multe cazuri se vor fi rezolvat fără ajutorul spitalului, cine le mai știe?

La început, desigur, a fost mai greu, nu exista un dispensar; acesta a fost organizat într-una din clădirile Domeniului Coroanei. Până în 1948, când și-a încheiat șederea la Borca, își cunoștea nu numai pacienții, dar și familiile lor cu toate necazurile și bolile fiecăruia.

De prin anii 1938 până la începerea războiului, în fiecare duminică se ținea o adunare cu femeile, în cadrul unor acțiuni de ridicare a nivelului de instruire cu privire la igienă, diversificarea alimentației și, în general, apărarea sănătății, prevenirea epidemiilor (pe atunci nu existau antibiotice).

În toți acești 20 de ani nu și-a economisit eforturile căci, în afară de consultațiile de la dispensar, două zile pe săptămână făcea vizite din casă în casă (mai ales când erau epidemii), deplasându-se în toate satele circumscripției, în sus

Uluc pentru transportul lemnului pe Valea Bărcăi

Despre surâsul Giocondei doar atât

*Așa vedea el poemul pe care
nimeni*

*nu știa să-l strige pe nume
un cal alb călărit de o târfă
într-o noapte cu lună și
toți în extaz*

*Frunze subțiri. Țipete scurte
ca pasul nimfelor
din Kios*

*petrecere cu zbiri și băutori de
oțet*

*Atât și mai departe pe o plajă
pustie*

*incestuosul așteptând să-i
mai crească un deget
asculta zburăturile serafimilor
din memorie.*

Sceptrul coroana

*O sută de oșteni îi duceau co-
roana înmiresmată*

și totuși trist îi era chipul

*O sută de apostoli îi purtau pe
brațe*

întunericul

*lăsându-l cotropit de lumină
și totuși stins îi era glasul*

POEȚI NEMȚENI

DANIEL CORBU

Născut la 7 aprilie 1954 la Vânători, Neamț.

Descoperă foarte repede poezia, în adolescență fiind atras, mai întâi, de poeții simbolști, după care citește suprarealiștii, în special Breton, Éluard, Robert Desnos și Tristan Tzara. Debutează în 1979 în "România literară", după ce înainte publică în mai toate revistele literare din țară.

Studii universitare la București. Participă la întrunirile Cenaclului de Luni, condus de criticul Nicolae Manolescu. În 1983 absolvă Facultatea de Filologie cu lucrarea "Generația 80 în literatura română", avându-l ca profesor coordonator pe Nicolae Manolescu.

La Casa de Cultură din Târgu-Neamț, unde lucrează ca instructor de teatru și poezie, organizează începând din 1984 Colocviile Naționale de Poezie de la Neamț, concepute ca întruniri anuale ale generației literare optzeciste și ca mod de rezistență intelectuală a tinerilor poeți la imbecilitățile politice, sociale și morale comise în România în întunecatul deceniu nouă.

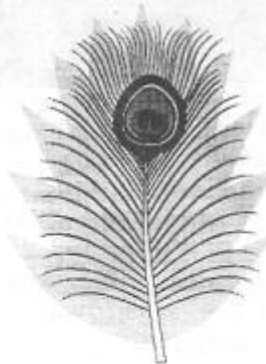
Apariții editoriale: *Nașterea vinovată* (1983), *Intrarea în scenă* (1984), *Plimbarea prin flăcări* (1988), *Preludiu pentru trompetă și patru pereți* (1992), *Documentele haosului* (1993), *Spre fericitul nicăieri* (Premiul Festivalului Internațional de Poezie de la Sighetu Marmației, 1995), *Cântece de amăgit întunericul* (1996), *Manualul bunului singuratic* (1997).

În 1990 a fondat Casa de Editură "Panteon".

Este organizatorul Serilor de poezie de la Vânători și inițiatorul Academiei de Poezie din Vânători de Neamț.

Membru al Uniunii Scriitorilor din 1990. Iată ce spunea criticul literar Al. Cistelean despre poet: "Daniel Corbu salvează religia poemului prin parabolă. Unul din eforturile sale este menținerea poemului prin limbajele sacrale. Poetica devine la el un principiu de subzistență și o terapie de suspendare a morții, un exorcism al fricii de neant."

Iolanda LUPESCU

*O sută de trâmbițași îi
însoțeau pașii*

*Și totuși amar îi era surâsul,
înțeșoșată privirea*

*De n-ar fi privit doar în sine
Alte vetre*

Alte stele umflate de plâns.

Weekend secret

*Lucrul pe care l-ai dorit al tău
la nesfârșit te stăpânește
Fie! În mine drumurile se zbat
ca peștii în plasă*

*mucezește absența
iar câțiva admiră dâra de sânge
a privighetorii ucise*

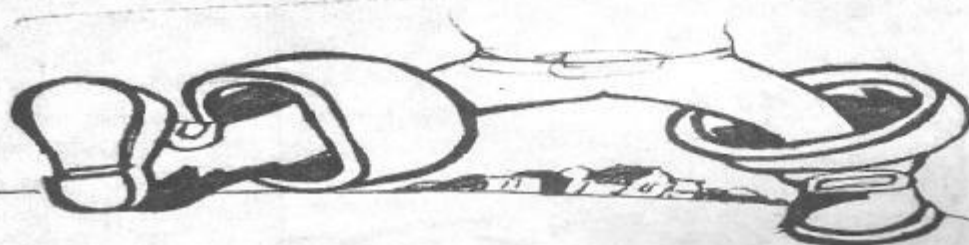
*pe când palmele devin arme
și primăvara-i abisul oricărei
priviri*

*Cu grădina Getsemani topită
în suflet*

*O odisee a singurătății vei
scrie*

*Mucezește absența
Dacă locuiești într-un fulger
Floarea furtunii iat-o
dințșorii curajului iată-i*

*Se clatină lacrima
îngenunchează hotarul
încă o dată poezia e
haosul condamnat la visare.*

PRIETENII REVISTEI

Așa cum ne-a promis, poetul Paul Sârbu ne-a trimis câteva creații ale elevilor săi de la Școala cu clasele I - IV Letea (Delta Dunării).

Textele au fost selectate la o oră de compunere cu tema: "Metafora".

Când un învățător este și un bun și cunoscut poet, nici elevii săi nu se lasă mai prejos, potrivit-li-se dictonul "Așchia nu sare departe de trunchi".

Cu autoironie, Paul Sârbu spunea că "trăiește surghiunit într-un plaur din bălți", dar "metaforele" elevilor săi îl contrazic.

Un sat binecuvântat de poezie iese din izolare, ocupând un loc important pe harta lirismului.

***

*Stelele sunt cuvintele unei poezii
având ca titlu "Luna"!*

Robert Gherasim, clasa a III-a

***

*Timpul este o floare care se deschide dimi-
neața*

și se închide seara.

Elena Pocora, clasa a III-a

***

***

*Cerul nopții este un copil negru,
nedreptățit, care plânge:
lacrimile sunt stelele!*

Cătălin Sârbu, clasa a II-a

***

*Cerul nopții este un teatru pentru copii:
păpușile sunt stelele!*

Violeta Pocora, clasa a IV-a

***

*Timpul este o ușă care se deschide
ca să intrăm
și apoi se închide.*

Liviu Pocora, clasa a IV-a

***

*Luna
este un bumerang aruncat printre stele,
care se întoarce în mâna mea...*

Laura Sârbu, clasa a IV-a

PAGINA SILVICULTORULUI

...LA GURA SOBEI:

Negăsind morcovi sau varză, iepurelui i s-au lungit urechile de ...foame.

Moș Martin, moș, dar ce putere!

Câinele este animal legat de stăpân ne... apărat.

Să mori de răs, dorm în pădure!

Pentru vulpoi, vulpea e un pui de lele.

De ziua ei, leoaica a primit în dar un buchet de gura-leului.

Pădurarul trăiește singur-cuc?

Teleleul este leul de la televizor?

PRIMA DIN ȚARĂ...

...Cea mai valoroasă colecție de pești fosili din țară (unica) se găsește la Muzeul de Științe Naturale din Piatra-Neamț.

...Cea mai vastă și cuprinzătoare colecție de rase, varietăți și tipuri de păsări (peste 150) se află la Constanța.

...Cel mai valoros vânat din România îl constituie cerbul.

...Cel mai rapid pește care înoată cu o viteză de 31 km/h (face și cele mai mari salturi: 0,500m): păstrăvul. Femela depune anual cea mai mare cantitate de icre în raport cu greutatea corpului (23,5% din greutate).

Selecțiuni din almanahul "Vânătorul și pescarul sportiv"

Elena Chihaiă, clasa XII-a B și Dumitrelea Nevoie, clasa a XII-a B

Dicționar vesel

Alice = pilule metalice

Armă = cu pat, fără saltea

Cartușieră = muniție ambulantă

Cioară = tăciune pe azur

Fazan = fraier cu pene

Gâscă sălbatică = pasăre nedomestică

Iepure = animal vitezist

Jaguar = uneori ajunge automobilul

Lup = clientul blănarilor

Ogar = comisionar de vânat

Pantera = nostimă cu picățele

Pescar = ființă ce stă ca arinul pe malul apei

Pește = înotător fără performanțe sportive

Stavrid = pește de cutie

Tolbă = geamantan vânătoresc

Urs = vietate mor-măitoare

Vânător = împușcă și leul

Vulpe = cleptomană de galinacee

RĂVAȘE – 2000

FELICITARE BARBARĂ

Să te cruce bombele,
Să tot trăiești și tânără să fii,
Rezista-ți-ar plombele
Până-n anul 2000!

2000 – un an ca orișicare?
Nici mai mic și nici mai mare?
Nici mai frumos, nici mai urât?
Anul 2000... și-atât?

În anul 2000, dați zor
Cei de la știință,
Invențați un detector
Pentru suferință!

Dar să nu rămână teorie,
Vorbuliță goală,
Să fie, să fie, să fie!
Și la noi la școală!!!

RUGĂCIUNE

În anul 2000
Te-aștept, Doamne, să vii,
Cu iertare și iubire
Cu înc-un strop de mântuire!

Vino, dar nu te mai duce,
Nu te mai usca pe cruce,
Rămâi și schimbă-ne firea,
Învăță-ne iertarea și iubirea!...

SPERANȚĂ

De-ar fi, Doamne, 2000
Încărcat cu jucării,
Să crească pe-al vremii crug
Numai pace și belșug!...

*Paula Sofiei,
clasa a IX-a C*

INCERTO

Câte taine se ascund
Într-un mileniu rotund?
Neliniște?! Siguranță?!
Deznădejde și speranță?!

*Alexandra Nevoie,
clasa a IX-a B*

BAZALT

Timpul – 2000
E tare ca bazaltul,
Moare un mileniu
Și se naște altul!

*Tomită-Lucian Ionescu,
clasa a IX-a B*

DEȘERTĂCIUNE

2000 – iluzii, iluzii,
Ciorbiță de confuzii,
Nu va fi nici o minune,
Ci... vechea deșertăciune...

*Georgeta Olaru,
clasa a IX-a C*

PERFECT

2000, te presimt mister incert,
Dar te iubesc și te iert,
Chiar dacă vei fi rău, infect,
Ai măcar numele... Perfect!

*Larisa Cârjă,
clasa a XI-a C*

NIMIC

Nu sunt nimic
Totuși respir,
Nimic nu zic
Deși mă mir

Cu zile de post
Și zilele de fruct
Multe sunt și multe-au fost
Deasupra și dedesupt...

*Paula Pantea,
clasa a IX-a C*

**Clasa mea
în anul 2000**

Suntem în luna decembrie, luna cadourilor și dărniceii. În această lună copiii și cei mari vor primi cadouri din partea dărnicii moși: Moș Nicolae și Moș Crăciun.

Tot această lună este și ultima din 1999. Curând va veni 2000. Mulți așteaptă cu nerăbdare sosirea Sărbătorilor, dar și cu frică, deoarece se spune, din bătrâni, că odată cu terminarea mileniului poate veni și sfârșitul lumii.

Nu mai este mult până la vacanța de iarnă. De obicei, la plecare, ne spunem: "Vacanță plăcută!" sau "Ne vedem la anu!" Cine știe dacă acum va mai fi un "la anu". Nu ne rămâne decât să așteptăm și vom vedea.

Părerea mea este că apropierea Mileniului III a făcut pe unii oameni mai buni, chiar printre colegii mei pe care îi văd ca pe un colectiv unit, unde domnește înțelegerea și ajutorarea reciprocă.

Când ne vom întoarce din vacanță vom fi mai mari. Sunt sigură că în această perioadă fiecare se va gândi la rostul lui în viață, la cât bine și la cât rău a făcut, va încerca să se-ndrepte, să devină mai bun.

Cred că, cu credință, milostenie și fapte bune va fi trecută și puntea dintre ani, iar pe tărâmul celălalt ne va aștepta sănătate, pace și înțelegerea între oameni.

*Ecaterina Țupu,
clasa a VII-a*

DINTRE SUTE DE CATARȚE...

DE TOAMNĂ

Frunzele-au căzut una câte una
Cuvântul și cu furtuna,
Dar mi-au țesut covor,
Ruginiu, multicolor.

Și mi-au acoperit grădina
Să străluce în lumina
Soarelui cu dinte
Parcă mai puțin fierbinte...

Rândunica, rândunea,
A plecat din țara mea
Și s-a dus departe,
În țările calde...

Eu o aștept să vină iară
Cu proșpețimi de primăvară,
O simt în văzduh cum crește
Că tot pe mine mă iubește...
*Delia Dumitriu,
Școala Pârâul Pânteii*

DIFERIȚI

Eu sunt Eu și Tu ești Tu,
Eu sunt Da și tu ești Nu,
Eu sunt lumină, tu ești întuneric,
Jumătățile globului sferic...

Mă caut om, Omul Întreg,
Te caut tot mai harnică
Căci nu suport și nu-nțeleg
Să rămân zadarnică!...
*Larisa Cârjă,
clasa a XI-a C*

CÂNTEC MUT

Mai ascult cântecul mut
Al apusului de soare
Și-n cerul albastru mă uit
Adulmecând o floare....

Mai ascult un cântec de izvor
În unduirea sirenelor marine
Și doinele parcă mă dor
În niște limbi străine...
Tainic picăturile de rouă
Îmi sărută gleznele,

Plouă, plouă, plouă,
Cresc în mine beznele...

Căci cu floarea din apus
Și cu sirenele din rouă
Ai plecat și tu, te-ai dus...
Și de-atuncea plouă, plouă...
*Mihaela Cheorghies,
clasa a XI-a C*

EU

Am adunat în suflet ani destui
Să fiu eu însămi în fața orișicui,
Dar mă trezesc adesea
singură sub nuc
Și nu știu tristă încotro s-apuc...

I-am spus mamei
"nu mai sunt cea mică,
Să mă duci de mână,
să știu numai de frică",
Dar nu bănuiam atunci
cât e de greu
Să spui cu voce tare și hotărâtă: EU.

Totuși voiam să-mi fiu
singură stăpână,
Să fiu altfel dusă de mână,
Să știu ce simt,
ce cred și ce gândesc,
Să știu că pentru mine
grădinile-nfloresc.
*Nicoleta Iftimuț,
clasa a XI-a C*

O CĂPȘUNĂ

O căpșună cu pistrui
Și cu fes micuț, verzui,
Se plângea că ea, de soare,
Se pistruiază tot mai tare
Și că moare de necaz
Că-i prea roșie-n obraz...

Dar cum se vâlcărea ea-ntruna
Răsărise rece luna:
"De ce n-am, măi Neghiniță,
Cojocel și căciuliță?!"
*Vasilica De Căescu,
clasa a XI-a C*

Lupul blestemat

E o zi frumoasă de vară, cum de-
mult nu am mai văzut. Soare, lumină,
căldură. Și simt cum undeva, în apro-
piere, forfotesc fericite o mulțime de
viețuitoare, care trăiesc din plin bucuria
vieții.

Numai eu stau singur, trist și, mai
ales, lihnit de foame în bârlogul meu.
Parcă mi-e și silă să mai ies. Cum apar eu
totul se schimbă în rău, toate vietățile fug
însălmântate. Oare chiar sunt eu așa de
fioros, de răspândesc groază în jurul
meu?

Se pare că sunt într-adevăr bleste-
mat. Numai dacă ucid îmi pot potoli
foamea. Probabil că asta voia să-mi
spună bietul tata, marele Duru-Argint-
Viu, la prima noastră vânatoare în doi...
A văzut că am ezitat, că mi-a fost milă și
n-am înhățat un iepuroi pe care el mi-l
adusesse la îndemână. De, mi-a fost milă
și l-am lăsat pe iepurilă să scape cu viață.
Duru-Argint-Viu s-a oprit în fața mea,
m-a privit fioros în ochi, mi-a pus în gât
gheara lui de oțel și m-a scuturat cumplit.
Parcă zicea: "Măi băiete, înțelege odată
că trebuie să ucizi! Dacă nu omori tu, vei
fi omorât sau vei muri de foame!"

Nu m-a convins, dar l-am înțeles,
nu atunci, ci un pic mai târziu, când o
foame cumplită m-a împins să fac întoc-
mai cum mi-a poruncit el așa de strașnic.

Tragic este că, de atunci, tot asta
fac, ucid ca să-mi potolească foamea. Că-
teodată, am remușcări dureroase, dar tot-
deauna le-am depășit, convins de același
sfetnic absolut convingător: FOAMEA.

Odată, aproape mort de foame, am
sfâșiat o căprioară care mi s-a aruncat în
gheare ca să-și protejeze iedul. Nici nu
mi-am dat seama când am înfulecat-o.
Când am înțeles jertfa ei, eroică, subli-
mă, mi-a fost atât de rușine de mine, că
nu am mai ieșit din bârlog o lună. Era
mai, mai să mor de foame.

L-am căutat înnebunit pe ied ca să-i
cer iertare, dar, sărăcuțul, a fugit îngrozit
și nici măcar atât n-am putut să fac...

Dar... asta încă nu e totul: Foamea,
cumplita Foame, m-a obligat până la
urmă să-l înhaț și să-l mănânc și pe bietul
ied...

Ce mai!? Asta e!!!
Sunt blestemat!!!

*Diana Andreea Mujdei,
clasa a V-a A*

SPOVEDANIE DE LUP

Bârlogul meu este așezat cu fața spre răsărit, așa că razele soarelui îmi zâmbesc și mă trezesc în fiecare dimineață.

Curios, dar astăzi m-am trezit altfel, cu o foame cumplită, care îmi roade stomacul, o veritabilă foame de lup. Așa nu se mai poate. La vânătoare, lupane, că altfel nu e chip...

Am cutreierat pădurea în lung și în lat, am stat la pândă la izvorul căprioarelor, dar, incredibil, nimic, nimic... Nici măcar un iepure amărât nu mi-a tăiat calea. Ce mai, am avut ghinion... Rău e, Doamne, să fii un biet lup lihnit de foame și să mai ai și ghinion...

O fi în 13? Sau vineri? Sau amândouă deodată? Asta numai oamenii știu. Ei au calendare. Știu data exactă, dacă e zi de post, sau de frupt, dacă noaptea e cu

lună sau beznă... Au și horoscoape, care îi mai și înșeală, ce-i drept, dar, oricum știu cam la ce să se aștepte...

Pentru un biet lup ca mine e numai zi sau noapte, după cum răsare sau apune soarele, dar mai ales e foamea, foamea atât de greu de potolit...

Dar, atenție! Atenție, lup melancolic, numai filosofa aiurea, că trece norocul pe lângă tine!...

Într-o poienită se răsăteau la soare o căprioară și un ied, într-o emoționantă scenă de tandrețe. De necrezut, dar am zăbovit destul admirându-i. Căprioara și iedul. Mama și copilul. Mi-a năvălit în suflet lupoaica mea și trei lupoșori, care acum trebuie să fie mărișori. Poate că sunt și ei ruși de foame și vânează printr-un ungher de pădure.

Dar, mi-am frânat melancolia și mi-am îndreptat atenția spre căprioara mea cu

ied. Dacă nu m-ar roade foamea asta cumplită, poate că nu le-aș fi pus gând rău.

Însă, atenție, atenție, lupane! S-a sculat și se apropie în fugă iedul... Inocentul!

Aș fi vrut eu căprioara, dar... Era mai greu de prins. Mă încordez pentru un salt ca să-l inhăț zdrăvăn. Dar, stupoare! M-am trezit cu căprioara în brațe. Am depășit momentul de derută, am sfâșiat-o și am înfulecat-o pe nerăsuflăte.

Abia sătul, am înțeles că biata căprioară s-a jertfit și-a salvat astfel viața iedului, pe care într-adevăr l-am pierdut... Ar fi fost delicios, dar cu el nu mai mi-aș fi amăgit foamea...

Deocamdată, să fii sănătos, iedule, să crești mare! Și... pe curând!

Dan-Alex Bârcă,
clasa a V-a A

JURNAL AMERICAN (II)

(corespondență de la Otilia Alexa)

Un alt moment interesant a fost "virtual theater", unde am stat în niște scaune incomode, fără suport la mâini, legați cu o centură de siguranță peste mijloc. Când s-a stins lumina a început spectacolul numit "O vizită printr-o mină părăsită", iar conducerea căruțului în care eram o făcea un bătrân nebun (după părerea mea). Scaunele au început să vibreze, să se miște în toate direcțiile, iar ecranul îți arăta un "roller-coaster" prin mină. Mergeai pe șine care se prăbușeau, făceau salturi peste spațiu, te izbeai de ziduri sau de schelete, etc. Se auzeau niște țipete, nu aveai de ce te susține, ce strânge în mână. La un moment dat am închis ochii și m-am concentrat asupra unui alt subiect: plaja. Nu râdeți, și acum mi se pare ciudat, dar senzația pe care am avut-o nu se poate descrie.

Copiii ar fi vrut să mai meargă și la un alt show (prăbușirea unui avion sau o cursă de mașini mai dură) dar am spus "poate la anul" (și la mulți ani!).

Cea mai frumoasă și mai educativă vizită a fost la Charleston, South Carolina – considerat orașul istoric al Americii.

Dar, despre asta, în numărul viitor...

...Tot personalul era îmbrăcat în haine de epocă, interiorul, mobilierul, armurile, totul te ducea cu gândul la Curtea Regelui Arthur. Spectacolul consta în faptul că noi, spectatorii, eram considerați invitații la castel ai proprietarului și în cinstea noastră se organiza un turnir. Scena era ovală, cam ca la stadion, însă la scară mult mai mică, locurile erau împărțite pe sectoare și pe culori. Fiecare cavaler purta o culoare. Acesta participa la turnir și trebuia susținut prin urale sau bătând făruria de cană (erau din metal). Am fost serviți cu jumătate de pui, cartofi copti, un fel de supă, o plăcintă, al cărui gust nu l-am putut identifica, totul fără tacâmuri. Ne-am descurcat până la urmă. Turnirul era la fel cu ce văzusem la TV, prin filme de epocă și copiilor le-a plăcut grozav.

Altă seară, am fost la un spectacol pe gheață, "Snoopy on Oce". A fost și acesta interesant, cu jocuri de lumini și efecte scenice deosebite. Nu am avut voie să facem poze în timpul spectacolului, căci lumina blitz-ului deranja actorii-spectatori.

IN MEMORIAM

MIHAI PETRESCU

A dispărut prea repede dintre noi, învățătorul Mihai Petrescu. Poate cei mai tineri au trecut deseori pe lângă acest domn în vârstă, încă frumos la cei 72 de ani ai săi și nu au știut cine este. Emană din întreaga sa ființă un aer de noblețe. A fost un intelectual care și-a păstrat vivacitatea și tinerețea spirituală, chiar dacă viața de învățător la munte nu a fost niciodată ușoară, dar acesta a fost semnul care l-a așezat în rândul celor "aleși". Domnul Petrescu, împreună cu soția sa, învățătoarea Genoveva Petrescu, a construit Școala din Pârâul Cârjei. Apoi a construit școala din Mădei și laboratoarele de la liceu. A fost, pe rând, director al acestor școli. Povestea cum căuta să-i convingă pe oamenii din Pr. Cârjei să-și dea copiii la școală și cum i se răspundea: "Nu-mi dau copilul la școală că nu are cine munci pământul acasă." Dar puterea de convingere a domnului Petrescu era mai mare.

A fost dascălul a mii de elevi, astăzi oameni realizați, ajunși și ei la o vârstă venerabilă.

Probabil cadrele didactice din comună își amintesc seratele la care domnul Petrescu cânta din vioară și le învăța să danseze ruseasca.

Cei care l-am cunoscut, am fost sinceri măhniți de vestea morții sale și nu-l vom uita niciodată.

Dr. Petrescu Mihai, primul din dreapta

VIRGINIA MANEA

D-na Virginia Manea, prima din stânga

De puțină vreme ne-a părăsit doamna Manea, așa cum era numită de profesorii și absolvenții mai vechi ai liceului nostru.

Născută la 2 noiembrie 1929, în orașul Roman, doamna Manea a fost străină de locurile noastre, dar a dat dovadă de o corectitudine exemplară. A iubit școala, elevii și comuna Borca în care a locuit din 1953 până în 1979, când s-a pensionat.

A studiat 3 ani "Artele plastice" la București, dar, căsătorindu-se cu doctorul Radu Manea, a renunțat la facultate, urmându-și soțul, mai întâi la Grințieș, apoi la Borca. În 1953 a fost profesor suplinitor la liceu, iar din 1954 a fost încadrată contabilă. A avut doi fii care au făcut cinste liceului Borca: Ion, medic chirurg la Piatra-Neamț și Grigore, inginer constructor la Cernavodă.

Cei care deschideau ușa secretariatului liceului erau întâmpinați de zâmbetul a două doamne. Una dintre ele a fost doamna Manea. Niciodată nu refuza pe nimeni, indiferent cât de incomode erau rugămințile. Sărea mereu în ajutorul celor în necaz, fiind recunoscută și ca o bună sfătuitoare. Apelativul cu care striga pe toată lumea era "mamă dragă". Impresionante au fost nu numai calitățile sufletești de excepție, ci și cultura. În biblioteca sa avea albume de artă de valoare și discuțiile despre marea pictură a lumii puteau fi interminabile.

A fost iubită și respectată de toți cei care au cunoscut-o și care acum o regretă.

“PRIMIȚI CUVÂNTUL MEU, PRIETENI...”

Educația copiilor se face într-un mediu religios. Pentru că nu este suficientă informația pe care o primesc acasă, școala, în cazul nostru, preotul, o continuă.

I. Întrebare: Ce este fenomenul secularizării?

Alina S. (XII B)

Răspuns:

Secularizarea este un fenomen trăit personal și social în care viața persoanei sau a societății se organizează ca și când Dumnezeu nu ar exista.

Omul secularizat nu neagă existența lui Dumnezeu dar nu mai sesizează prezența Lui în creație, istorie, în viața sa.

Când nu se roagă omul se secularizează dar poruncile lui Dumnezeu nu mai sunt criterii de orientare ale vieții sale spirituale și cotidiene.

Valorile religioase se estompează, viața veșnică nu mai este un ideal, orizontul se încheie la mormânt. Nu se distinge între virtute și păcat, între viața lui Dumnezeu și voința căzută în păcat, sau cum spunea preotul Gheorghiu în cartea "Ora25": "...toată lumea vorbește despre drepturile omului dar nimeni despre obligațiile omului care sunt drepturile lui Dumnezeu." Comportamentul omului secularizat este materialismul pragmatic, fără viață veșnică. Rugăciunea pare inutilă, inefficientă. Fenomenul este actual și trebuie conștientizat

pentru a putea înțelege lumea în care ne mișcăm.

II. Întrebare: Fiind în perspectiva căsătoriei, care sunt condițiile pe care Biserica le cere tinerilor pentru a avea o familie binecuvântată de Dumnezeu?

Răspuns:

Sfântul Ioan Gură de Aur numește familia "mica biserică creștină". În continuarea acestei idei, iată câteva dintre condițiile religioase ale Tainei Cununiei:

1. Cei doi să fie bărbat și femeie.
  2. Să se căsătorească din dragoste, fără alte interese.
  3. Să nu fie rude de sânge, până în gradul 7.
  4. Să nu fie rude spirituale până în gradul 4.
  5. Să fie sănătoși fizic, moral și în caracter.
  6. Să fie curați sufletește și trupește. Să fie feciori!
  7. Cununia să aibă acordul părinților.
  8. Să fie de aceeași credință.
  9. Cununia să fie oficiată Duminică.
  10. Nașii să fie ortodocși, buni gospodari, cununați, bune exemple pentru tineri.
  11. Tinerii să se împărtășească și mărturisească înaintea Cununiei.
  12. Vârsta potrivită, maxim 5 ani diferență între tineri.
- Casă de piatră!

1. — *De ce oare nu fac mai mult, când eu însămi sunt așa de convinsă că pot cu adevărat?*

R1. — Ai făcut deja un pas important: îți pui problema. Teoretic, soluția e: voința! Ceva mai grea este realizarea efectivă a valorificării potențialului psiho-energetic propriu, dar... curaj și perseverență!

2. — *De ce mă invidiază și mă bârfesc mereu colegile, când eu mă străduiesc să fiu modestă și altruistă?*

R2. — Nu e rău să fii un pic invidiată... Cât despre bârfă... e semn că te iau în seamă și că se raportează la tine, ceea ce iarăși nu e tocmai rău...

3. — *Oare sunt impertinentă, cum îmi reproșează mereu unii profesori?*

R3. — Nu, nu e chiar așa... Omul cu persoanlitate pare uneori impertinent. E bine totuși să avem grijă noi înșine să fim bine înțeleși...

4. — *Cum aş putea scăpa de complexe pe care mi le crează înălțimea și greutatea mea?*

R4. — Foarte simplu: fii mândră de aceste însușiri! Nu s-a generalizat femeia-șnur! După știința mea, bărbaților le place să aibă ce strânge în brațe!...

5. — *Voi mai putea fi vreodată premiantă, cum eram pe vremuri, în clasele primare și la gimnaziu?*

R5. — Cu certitudine! Ai toată viața în față! E destul să vrei cu adevărat!

6. — *Ce trebuie să faci pentru a fi pe placul profesorilor?*

INSOMNII DE LICEAN

R6. — Eu nu țin prea mult să fiu pe placul cuiva și cu atât mai puțin să fiu judecat după bunul plac al unuia sau al altuia. Aș prefera niște criterii principale și m-aș strădui să fiu eu însumi.

7. — *De ce trebuie să sufăr că m-a părăsit un prieten?*

R7. — Orice despărțire e un pic dureroasă, dar poate, că ar fi mai bine să te bucuri că a lăsat locul unuia mai vrednic!

8. — *La cei 17 ani ai mei, am dreptul să iubesc în sensul deplin al cuvântului?*

R8. — Să nu ne avântăm. Poți iubi numai ca o adolescentă, fără să mergi până în pânzele albe...

9. — *Credeți că generația mea va avea un viitor mai bun decât al părinților și bunicilor mei?*

R9. — În fiecare generație există nefericiți și mai puțin nefericiți. Generația ta are cel puțin libertatea cuvântului. Eu înclin să cred că fiecare are exact soarta pe care o merită.

10. — *Generația mea vi se pare îndrăzneță sau impertinentă?*

R10. — Nu destul de îndrăzneță, deloc impertinentă, dar cu prea puțină personalitate.

11. — *Ce importanță mai are liceul, de vreme ce, cu sau fără liceu, tot foarte greu găsești de lucru?*

R11. — Are o importanță mare de tot, te învață să fii tu însuți, să-ți făurești propria personalitate și... până la urmă vei găsi și cheia succesului.

12. — *De vreme ce am ales un anume profil de liceu, de ce trebuie să studiez și obiecte care nu au nici o legătură cu acest profil?*

R12. — Foarte drept că învățăm multe lucruri care s-ar putea să nu ne folosească la nimic, dar, de fapt, o școală bună ne învață numai să ne orientăm.

13. — *Ce ar trebui să fac dacă mă simt foarte obosită dar nu vreau să renunț la liceu?*

R13. — Culcă-te și dormi treizile, aerisește-ți bine mintea în peisajele minunate de prin Munții Neamțului și regăsește-te energică și optimistă.

14. — *Oare în recreație nu ne-ar prinde bine un pic de muzică?*

R14. — Ba, cred, că da! Luați inițiativa, tratați cu conducerea școlii și... rezolvați-o!

(moderate de profesor Vasile ROPOTICĂ)

ECO-OMENIA

Fundația "Aurel Dumitrașcu" desfășoară în prezent, în cadrul școlii și al comunei proiectul de educație ecologică intitulat "S.O.S.-Valea Bistriței", finanțat de fundația pentru o Societate Deschisă. O parte a acestui proiect cuprinde realizarea unui sondaj de opinie în rândul locuitorilor, privind cunoașterea și protecția mediului comunei Borca. În realizarea lui au fost implicați elevii claselor IX-XII de la grupul Școlar "Mihail Sadoveanu".

Sondajul a fost efectuat pe un eșantion de 162 persoane, cu vârste cuprinse între 15 și 74 de ani, având ocupații diverse: elevi, gospodari, întreprinzători particulari.

Redăm aspectele cele mai semnificative ale acestui sondaj:

1. În ce măsură sănătatea omului este influențată de elementele mediului:

- 85% – foarte mult
- 11% – mult
- 4% – puțin

2. Cum considerați mediul natural al comunei Borca? Sunteți mândri că aparțineți acestor locuri?

• 73% – este un mediu deosebit de pitoresc și sunt mândru că aparțină acestor locuri;

• 17% – este un mediu plăcut, dar îmi este indiferent dacă locuiesc aici sau nu;

• 10% – este un mediu ca oricare altul, aș pleca oricând în altă parte.

3. La grupajul de întrebări privind poluarea mediului, elementele de floră și faună ocrotite pe teritoriul comunei, dacă sunt

sau nu de acord cu braconajul, s-a răspuns astfel:

• 94% – cunosc noțiunea de poluare și implicațiile ei;

• 76% – știu ce elemente de faună sunt ocrotite, dar numai 22% cunosc perioada în care pescuitul este interzis;

• 92% – nu sunt de acord cu braconajul;

• 40% – cunosc elementele de floră ocrotite

4. Întrebările legate de estetica comunei au primit următoarele răspunsuri:

• 87% – consideră că rumegușul, depozitele de gunoarie de pe malurile râurilor, resturile de ambalaje din piață și împrejurimi afectează cel mai mult peisajul comunei;

• 13% – se referă la aspectul neîngrijit al centrului civic al comunei;

• 84% – consideră că autoritățile locale se implică prea puțin sau sunt indiferente față de aspectul estetic al comunei;

• 50% – sunt de acord că indiferența oamenilor față de problemele de mediu provine din lipsa unei educații în acest sens;

• 85% – din tineri optează pentru participarea la acțiuni practice, de curățenie, în cadrul comunei;

• 88% – dintre întreprinzătorii particulari ar fi dispuși să investească mai mult în aspectul clădirilor în care își desfășoară activitatea.

Concluzii:

• Participanții la sondaj apreciază corect problemele de mediu existente în comună.

• Cei mai mulți sunt de acord că rezolvarea acestor probleme aparține în egală măsură autorităților și locuitorilor.

Prelucrarea și interpretarea chestionarelor:

Alexandra Nevoie,

clasa a IX-a B – silvic

Iuliana Nevoie, clasa a VIII-a A

Cel mai de preț dar dat de Dumnezeu oamenilor este, după părerea mea, mediul care ne înconjoară.

În acest unic paradis am apărut noi, ființe inteligente și, pentru a nu dezminți această calitate, ne-am apucat cu hărnicie să îl transformăm.

La început, natura, capabilă să se autoregleze, reușea să își vindece micile răni. Treptat, insistența omului a lăsat urme tot mai adânci. Bucățică cu bucățică echilibrele naturale au început să fie distruse. Privești în jurul tău și vezi multă suferință. Suferă apele și solul, suferă pădurea și aerul. Un dușman tot mai hidos pătrunde în sufletul curat al naturii.

Poluarea este prezentă pretutindeni, dar mai ales gunoarele, care, ne sufocă încetul cu încetul.

— Cine manevrează acest dușman? — Noi, oamenii!

— Împotriva cui este manevrat? — Împotriva noastră, a oamenilor.

Să ne trezim până nu este prea târziu. Să ne trezim pentru noi și pentru urmașii noștri, care au dreptul să respire un aer curat, să asiste la un splendid răsărit de soare, să privească în oglinda curată a apelor.

Să nu asistăm impasibili cum natura este urâtă și moare încet în jurul nostru. Noi, cui vom rămâne?

Elena Chihaia, clasa a XII-a B

ORACOLUL METALELOR MAGICE

Alchimia este o știință ocultă, apărută în Evul Mediu, care asociază șapte metale cu diferite planete: platina, staniul, fierul, aurul, cuprul, mercurul și argintul.

Cu ajutorul oracolului metalelor magice, poți să găsești răspunsul la întrebările pe care ți le pui.

Scrie întrebarea pe care ți-o pui și numără toate vocalele din frază. Notează cifrele corespunzătoare fiecărei vocale și adună-le. Continuă procedeul până rezultă o singură cifră. Iată tabelul cifrelor:

$$A=1 \quad E=3 \quad I=5 \quad O=7 \quad U=9 \quad Y=0$$

Exemplu: "Mă voi împrieteni cu Mihai?"

$$A+O+I+I+I+E+E+I+U+I+A+I = \\ 1+7+5+5+5+3+3+5+9+5+1+5 = 54 = \\ 5+4 = 9$$

Du-te la oracol, pune degetul pe căsuța "Platină", apoi, în sensul acelor de ceas, numără căsuțele, corespunzând cu numărul aflat, bineînțeles, incluzând și căsuța "Platină". În exemplul nostru, ajungem la căsuța "Staniu".

Iată semnificația fiecărui metal magic:

PLATINA: nu mai insista, dacă nu merge. Ai răbdare și ascultă sfaturile celorlalți. În dragoste, e cazul să faci concesii și, mai ales, acordă-i libertatea la care țiine atât demult.

STANIU: încrederea și optimismul de care dai dovadă, vor fi recompensate de o șansă superbă. În dragoste, cu cât vei da mai mult, cu atât mai mult vei primi...

FIER: situația este mai degrabă încordată. Nu risca inutil. În dragoste, gelozia te înnebunește. Iartă și uită, dacă poți.

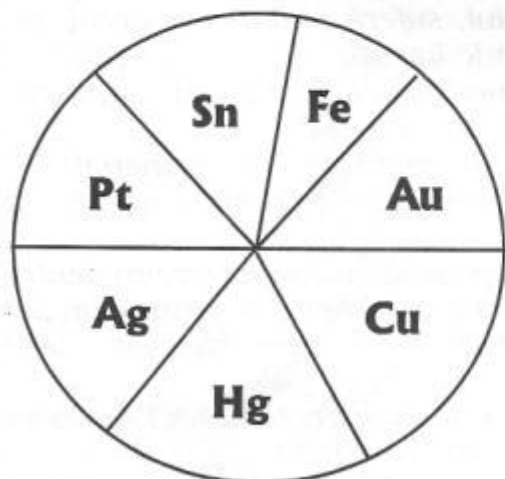
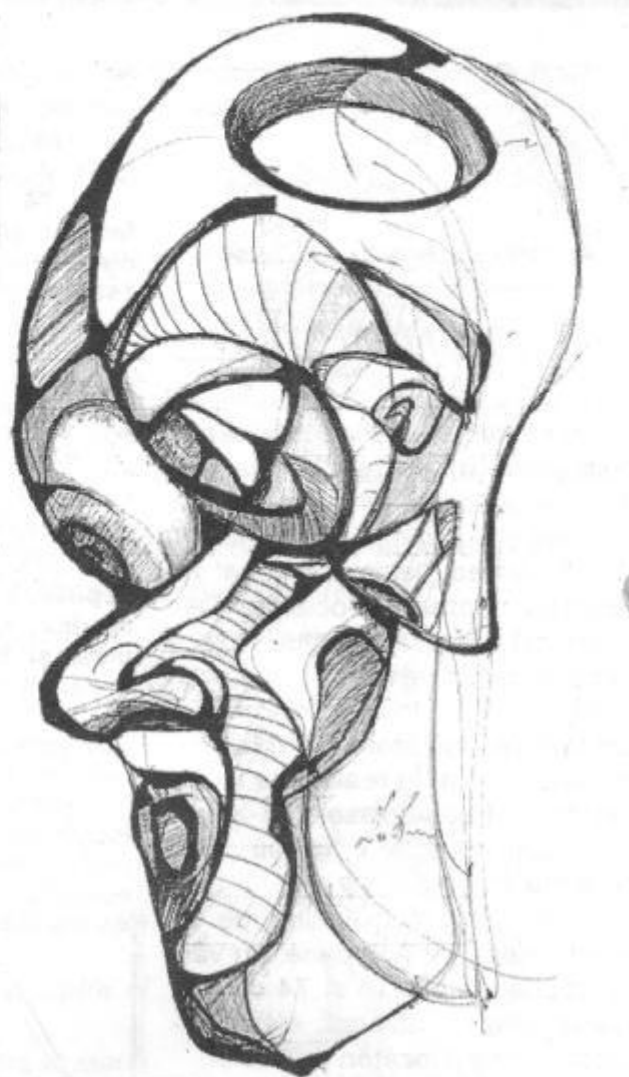
AUR: fii creativ și norocul îți va surâde. Va trebui să te decizi la un moment dat. În dragoste, sunteți făcuți unul pentru altul. Nu fi timid, ai încredere.

CUPRU: bani și fericire. Profită de farmecul tău, fii spontan. În dragoste, ești irezistibil, profită să "ataci" pe oricine îți place.

MERCUR: dacă vei reflecta puțin, vei ieși cu brio din cele mai delicate situații. Verifică, cu atenție, toate informațiile primite. În dragoste, păstrează legătura. Telefonează-i sau scrie-i, dar acum!

ARGINT: imaginație și iluzii. Lucrurile nu sunt atât de simple pe cât par, s-ar putea ivi o problemă. În dragoste, ignoră gurile rele, ce contează este ceea ce simți!

Traducere din "OK PODIUM" de Claudia Bobeică, clasa a X-a C

CONFUZII... BUCLUCASE

Într-o zi, de teamă, micul Jurjac a părăsit casa părintească.

Varianata corectă: Într-o zi de toamnă...

Copiii stăteau cu ochii priponiți.

Varianata corectă: Copiii stăteau cu ochii pironiți.

Caragiale a primit un 10 mare cât roata calului.

Varianata corectă: ...cât roata carului.

Învățătorul dictează următoarea propoziție:

Ștefan cel Mare se avântă în luptă cu brațele sale vânjoase.

Elevii nu prea înțeleg termenul nou, așa că, fiecare scrie ce-i trece prin minte. Iată câteva variante:

"brațele sale... brânzate"

"brațele sale... bânjoase"

"brațele sale... vântoase"

"brațele sale... rânjoase"

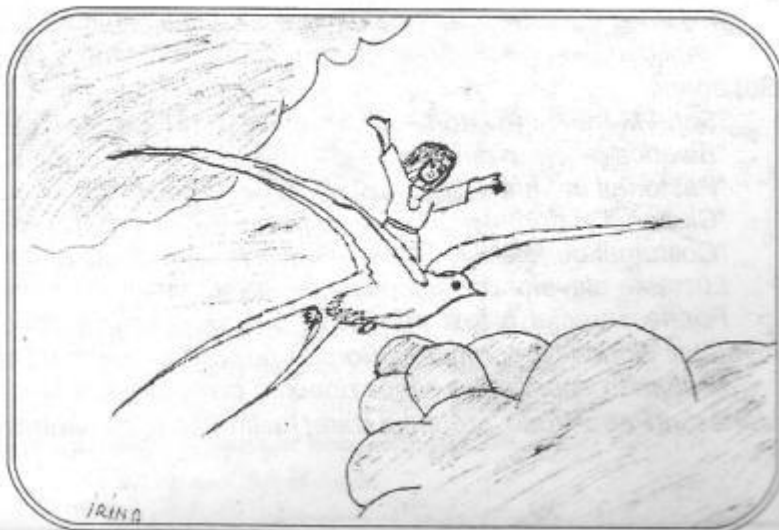
PERLE

"Eu mă obosesc când stau degeaba."

"Zăpada era albă ca neaua."

"Pe pășunile din vârful munților pasc ciobanii."

Culese de la clasa a IV-a B
de învățătoarea Ana BOSTAN

EVENIMENTE MAI VECHI...

ECLIPSA ÎNAINTE ȘI DUPĂ

11 august 1999 și așteptată de unii cu teamă, de alții cu multă curiozitate.

Înainte... scenariu apocaliptic: uragane, cutremure, Soarele va cădea pe pământ; într-un cuvânt: sfârșitul lumii.

După... "Eclipsa a fost un respect acordat nopții în timpul zilei" sau "Luna a tras un vâl pentru a săruta Soarele."

*****

30 aprilie 1999 – Zi de bucurie și emoție pentru premianții celor două concursuri din Franța: creație literară și desene, organizate în anul 1998. Premiura a avut loc la Liceul "Calistrat Hogaș" din Piatra-Neamț, unde a fost organizată și o expoziție cu toate desenele premiate atât din România, cât și din celelalte țări participante. Printre acestea au putut fi văzute cele trei desene ale elevilor din Borca: Cojocaru Iustin (clasa a VII-a A), Junghiu Gabriela și Buzdugan Aurelia (clasa a VIII-a A). Au fost înmânate: diplome, medalii, albume și în special, felicitări din partea pictorilor francezi pentru talentul și tehnicile deosebite folosite de "artiștii" nemțeni.

Emoționantă a fost și decernarea premiilor pentru concursul de literatură "L'Apologie". Doi actori francezi au înmânat premiile după care au citit câte un fragment din lucrările reținute.

La ediția din 1999 cele două concursuri au avut tema: "Cum ne imaginăm secolul XXI". Și de data aceasta, elevii din Borca au obținut premii. La creație literară s-a evidențiat elevul Florescu Cezar, clasa a IV-a A, de la Școala Borca, iar la desene au primit medalii de argint elevii Ticu Dorina și Tudosia Marius de la Școala Mădei.

Sperăm ca în anul 2000 participarea la acest gen de concurs să fie mult mai numeroasă, având în vedere frumusețea temei propuse: "PATRIMONIUL LOCAL, REGIONAL ȘI NAȚIONAL". Așteptăm desene și creații literare cu această temă.

*****

La un alt concurs, de data aceasta organizat la Bonn, în Germania, desenul trimis de eleva Hurmuzache Adriana din clasa a II-a B (învățător Nicoleta Budăi) s-a bucurat de aprecierea juriului. Pe lângă premiul câștigat, eleva a primit și o scrisoare de felicitare semnată chiar de Cancelarul Germaniei, Gerhardt Schröder.

Iustin Cojocaru, clasa a VIII a A

Prof. Maria Afloarei

EVENIMENTE MAI NOI...

Pe data de 6 iunie 1999 s-a desfășurat Simpozionul "Școala, Biserica și comorile satului" organizat de Catedra de Limbă și Literatură Română de la grupul Școlar "Mihail Sadoveanu" Borca, cu sprijinul Fundației "Aurel Dumitrescu".

Prin acest simpozion s-au marcat cei 140 de ani de la înființarea primei școli din Borca (1859). Participanții, profesori și elevi, de la școlile din Tulgheș (județul Harghita), Săbăoani (județul Neamț), Poiana Teiului și Borca au prezentat referate și obiceiuri deosebit de interesante.

Spicuim din programul simpozionului:

"Bujorul" de la Tulgheș; "Considerații de geografie istorică a comunei Tulgheș" – îndrumător prof. Dumitru Ungureanu.

"Priorități etnoculturale și religioase ale vieții satului Săbăoani";

"Implicări ale tinerilor în viața comunitară creștină" – prezentate de elevi ai Liceului "Vasile Alecsandri" din Săbăoani;

"Satul Mădei între istorie și mit" – învățător Nicoleta Budăi, Borca

"Biserica de lemn din Fărcașa" – Vasilica Gavril, clasa a XI-a C

"Păstoritul în Munții Stânișoarei" – Alina Anastasiei, clasa a XI-a C

"Ciobanul și dorurile lui" – Ioana Pantea, clasa a XI-a C

"Costumul de fete din Borca" – Vasilica Tărăță, clasa a XI-a C

Lucrările elevilor de la școala noastră au fost îndrumate de doamna profesoară Lucia Cosulă.

Foarte apreciat a fost programul susținut de cele două grupuri folclorice din Poiana Teiului (îndrumător învățător Viorica Gheorghiu) și Borca (îndrumător maistru Dumitru Bălăcianu).

Mulțumim sponsorilor simpozionului: domnului Ion Manolache de la S.C. Carpați-Orient S.N.C. – Hangu; Mănăstirii Petru-Vodă, preotului stareț Iustin Pârnu; comitetelor de părinți de la clasele a XI-a C, a IX-a B, a X-a f.f.

Andreea Ioana Pîcu, clasa a X-a B

Înv. Nicoleta BUDĂI

SEMNALI

"Fiara elancolică", volumul de poezii inedite a lui Aurel Dumitrașcu, a fost prezentat cititorilor și prietenilor poetului în cadrul "Colocviilor de poezie" din 24-27 noiembrie, 1999.

Cartea a fost îngrijită și prefată de poetul Adrian Alui Gheorghe.

Poemele fac parte din perioada 1976-1983, o perioadă de căutări și reușite în creația lui Aurel Dumitrașcu.

Fotografia de pe copertă face parte din arhiva poetului Adrian Alui Gheorghe și datează din perioada când au fost scrise versurile din volum (1979).

Mărire-ntru cele'nalte

Duminică, 13 decembrie 1999, a avut loc la Căminul Cultural, un spectacol de colinde intitulat "Mărire-ntru cele'nalte" la care au participat corurile reunite ale parohiilor Sabasa și Borca. Spectacolul a fost și un semnal de alarmă, pentru că, odată cu intrarea în anul 2000 am constatat că multe obiceiuri de iarnă au dispărut sau au fost modificate. Preotul Spiridon Lucanu a susținut o emoționantă predică despre tradiție, despre nașterea lui Iisus, despre iubirea dintre oameni și despre pace. Corurile, alcătuite în mare parte din elevi și cadre didactice, au interpretat magistral peste 20 de colinde. Noi, coriștii, nu am fi știut că am avut succes, dacă la sfârșitul spectacolului n-am fi văzut cum spectatorii s-au ridicat în picioare și ne-au aplaudat.

Tudor Ilincăi, clasa a XI-a C

ULTIMA ORĂ

Roman, 27 decembrie 1999

Primăria municipiului Roman și Fundația "După datina străbună" a găzduit cea de a treia ediție a Festivalului de Teatru Folcloric din județul Neamț.

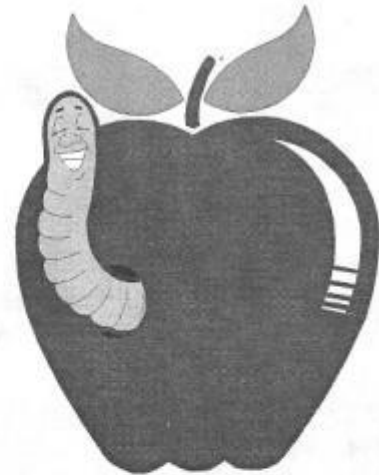
Școala noastră a fost prezentă la această prestigioasă manifestare cu grupul folcloric "Cetioară, cetioară" care a prezentat piesele folclorice "Capra de la Borca" și "Bujorul de la Borca".

În pregătirea grupului folcloric s-au implicat maeștrii Ionel Alămîie și Constantin Fedeleş, coordonați de directorul Grupului Școlar "Mihail Sadoveanu", profesorul Viorel Bondar.

Componenții grupului folcloric "Cetioară, cetioară" au impresionat prin autenticitatea costumelor și textelor prezentate. Ca urmare, juriul i-a declarat laureați ai acestui festival, le-a înmănat diplome și cupe.

Mulțumim sponsorilor: domnului Dumitru Alămîie – Curtea de Conturi a României (fost elev al Liceului Borca); CEC București; "OMNIASIG" București și S.C. "CONIC" Piatra-Neamț.

Prof. Ionel Alămîie

FABULA

*A vrut unul să fie cel mai mare poet
și-a pus în căruță hârtie creioane
o blană cutii
la marginea pădurii hăitașii au crezut
că e cerb (superb realism!) – ce manierism
poate fi reproșat alergării? fuge de câțiva
mii de ani! toți îl ajută
nerozii! animalele rare nu se prind niciodată cu sfaturi*

BIBLIOTHECA

BIBLIOTHECA

BIBLIOTHECA

BIBLIOTHECA